

Smuteční projev velitele 43.vpr. při pohřbu V. Musílka zakladatele KVV Chrudim

Vážená pozůstalá rodino, smuteční hosté, kolegové výsadkáři

Připadl mi nelehký úkol rozloučit se dnes s člověkem, který nesmazatelně vstoupil do života nás výsadkářů, jehož hlavními symboly jsou odvaha, rychlost, rozhodování v tisícině vteřiny, kolegiální a hrdost na příslušnost k červenému baretu.

Ve čtvrtek se výsadkové nebe zatáhlo černými mraky. Dotlouklo srdce našeho kolegy Ladislava Banašika.

Jeho první setkání s výsadkáři bylo na vojně v letech 1951-1953. A parašutismus mu učaroval. Po vojně pracoval v dolech a jako výsadkový cvičitel ve svazarmu. V roce 1961 byl povolán na vojenské cvičení a jeho další životní pouť už byla spjata jen s výsadkáři. V Chrudimi, Košicích, Prostějově vychoval stovky výsadkářů, absolvoval přes 2500 seskoků, získal mnoho vyznamenání, včetně titulu výsadkář - mistr a byl uznávaným instruktorem. V letech 1976 - 1986 působil v té nejnáročnější oblasti výsadkářů, byl zkušebním výsadkářem v armádním středisku výzkumu a zkoušení padáků.

Moudří lidé říkají, a mají jistě pravdu, že je sice milé být obdarován, ale že nejhodnotněji žije a získává nejvíce ten, kdo daruje. A my tu dnes stojíme právě proto, abychom vyslovili díky tomu z nás, kdo rozdávat uměl. Byl to kamarád, jakých je málo.

V roce 1986 odešel do důchodu a věnoval se výchově mládeže v Chrudimi. Začal studovat historické materiály o našich legiích a válečných výsadkářích. Stal se zakládajícím členem klubu výsadkových veteránů v Chrudimi.

Říká se, že naše zážitky při prvním setkání jsou pro naše vztahy určující. Pro mé první setkání s Ladislavem Banašikem, s nímž se dnes s obrovskou lítostí loučíme, to platí určitě. Bylo to v roce 1996, kdy za mnou přišel a požádalo pomoc při řešení otázek výsadkových veteránů. V té době jsem si myslel, že o historii vím hodně, opak byl pravdou. A byl to právě on, který svým neutuchajícím zapálením mi rozšířil obzor. Nic nebylo pro něj nemožné.

Stanovil si cíl a za ním tvrdě šel a vždy ten cíl splnil. Díky jemu jsem poznal spoustu vzácných lidí, díky jemu vím o výsadkové historii tolik co vím.

Byl hnacím motorem všech aktivit, významně se zasloužilo činnost klubu, o zveřejnění všech archiválií, tradic bojů i výcviku našich parašutistů za 2. světové války až do současnosti. Nepochybně po něm zůstalo dílo, které zaslouží uznání i obdiv. A my jsme měli výsadu těch, kdo směli a mohli být při tom s ním.

Za tyto roky Ti Lád' o děkuji. Zůstanou ve mně zapsány nesmazatelným písmem.

Dnes ho všichni přítomní doprovázíme k pomyslnému startu do výšek, ze kterých už bohužel nesekočí, do výsadkového nebe, kde se setká s legendami, které tolik uctíval a mezi které určitě patří.

Vám pak, vážení pozůstalí, patří ještě jednou náš projev upřímné soustrasti. Protože víme, koho jste ztratili ...

Ladislave, loučím se s Vámi za všechny kamarády, přátele a výsadkáře.
Čest Tvoji památce.